

Архитектура

Древен Рим притежавал изключително развити за времето си технологии. Били използвани редица постижения, които се изгубили през [Средновековието](#) и били преоткрити едва през 19-20в. Римляните, сами по себе си, не били толкова иновативни и изобретателни, колкото умели в присвояването и видоизменянето на чужди технологии. Нови идеи рядко се раждали, и повечето римски нововъведения били извършени по гръцки дизайн и проекти. И все пак, редица знаменателни технологични открития намерили широко разпространение в империята и довели до неимоверно увеличаване военната мощ и влияние на Рим в Европа.

а) архитектура

Римляните били особено известни с архитектурата си, включена в категорията Класическа архитектура. По време на Републиката стилът на строене бил почти идентичен с гръцките образци. С изключение на два нови стила на подреждане на колоните и някои др., до края на Републиката не били осъществени съществени нововъведения. Към 1 век пр.н.е. римляните започнали широко да използват [бетона](#) (открит през 3 век пр.н.е.). Той скоро изместил мрамора от позицията му на най-използвания строителен материал и позволил да бъдат изпълнени редица амбициозни архитектурни проекти.

[Виа Апия](#), път свързващ Рим с южните части на Италия. Остава използваем и днес.

б) пътища

Пон-дю-Гар във [Франция](#) е римски акведукт, построен през 19 г. пр.н.е.

Бетонът позволил създаването на издръжливи, павирани пътища, които били ползвани хилядолетие след падането на Рим. Създаването на обширна и ефективна пътна мрежа драматично увеличило властта и влиянието на империята. Била построена с първа основна цел бързото придвижване

на римските легиони. Скоро икономическото им значение като търговски маршрути станало огромно, Рим се превърнал в център на тогавашната световна търговия.

в) акведукти

Римляните построили голям брой [акведукти](#) за доставка на вода към градовете и индустриалните центрове, както и за нуждите на земеделието. Водоснабдяването на Рим било осигурено от 11 акведукта с обща дължина от 350км (220 мили). ¹⁸²¹ Повечето акведукти са били строени под земната повърхност, с малки части от тях над нея — това са тези, които са подкрепяни с арки.